

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 774/2559

นายอะสม โนริวงค์โจทก์ บริษัทอินทรประกันภัย จำกัด (มหาชน)จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.พ. มาตรา 172, ป.พ.พ. มาตรา 798, ป.วิ.พ. มาตรา 248, ป.วิ.พ. มาตรา 238

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยรับประกันภัยรถยนต์ซึ่ง ข. ผู้เป็นเจ้าของเอาประกันภัยไว้กับจำเลย ข. ขับรถยนต์ด้วยความประมาทชนกับรถยนต์ของโจทก์จนได้รับความเสียหาย โจทก์ติดต่อจำเลยในฐานะผู้รับประกันภัยค่าจุนรถยนต์ที่ ข. ขับให้รับผิดชอบในค่าซ่อมรถยนต์ ข. ซึ่งเป็นผู้ทำละเมิดต่อโจทก์และเป็นผู้เอาประกันภัยก็ยอมรับว่าเป็นผู้ประมาท แต่จำเลยเพิกเฉย ตามคำฟ้องดังกล่าว โจทก์แสดงโดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหาและข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาในการขอบังคับให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายแก่โจทก์ในฐานะที่จำเลยเป็นผู้รับประกันภัยค่าจุนแล้ว ทั้งตามสำเนาตารางกรมธรรม์ประกันภัยเอกสารท้ายคำฟ้องซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคำฟ้องก็สนับสนุนข้ออ้างที่โจทก์บรรยายฟ้องให้เห็นเป็นประจักษ์ คำฟ้องโจทก์ชอบด้วย ป.วิ.พ. มาตรา 172 วรรคสองแล้ว ฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลุม โจทก์ในฐานะตัวการไม่เปิดเผยชื่อให้ ป. ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์แทน หลังเกิดเหตุ โจทก์เรียกร้องให้จำเลยรับผิดชอบแก่โจทก์จนมีการร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตาม พ.ร.บ. ประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และโจทก์บรรยายฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้ครอบครองรถยนต์ที่เช่าซื้อโดยให้ ป. ทำสัญญาเช่าซื้อแทน ซึ่งโจทก์เป็นผู้ชำระเงินดาวน์และผ่อนชำระค่าเช่าซื้อ ถือได้ว่าโจทก์เป็นตัวการไม่เปิดเผยชื่อได้แสดงตนแล้ว และกรณีตัวการไม่เปิดเผยชื่อเช่นโจทก์ก็ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องตั้งตัวแทนตาม ป.พ.พ. มาตรา 798 คดีก่อน ป. ฟ้อง ข. และจำเลยเป็นจำเลยที่ 1 และที่ 2 แม้คดีดังกล่าวเป็นเรื่องละเมิดและประกันภัยอันเป็นมูลกรณีเดียวกับคดีนี้ แต่โจทก์ดำเนินคดีดังกล่าวในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก ป. เมื่อโจทก์มาฟ้องคดีนี้อ้างว่าเป็นผู้ครอบครองรถยนต์ที่เสียหายโดยให้ ป. ทำสัญญาเช่าซื้อแทน โจทก์ฟ้องคดีนี้ในฐานะส่วนต่างจากคดีเดิมที่เป็นผู้รับมอบอำนาจ จึงมิใช่โจทก์คนเดียวกันกับโจทก์คดีเดิม ฟ้องโจทก์ไม่เป็นฟ้องซ้อนกับคดีเดิม ในคดีเดิมศาลอุทธรณ์ภาค 2 อนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องแล้ว และปรากฏข้อเท็จจริงว่าจำเลยมิได้ยื่นฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 คดีจึงยุติไปด้วยการถอนฟ้องของโจทก์ กรณีหาได้มีการดำเนินคดีต่อจำเลยในหนี้เดียวกันทั้งสองคดีไม่

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 206,332.50 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การขอให้ยกฟ้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 113,900 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 25 สิงหาคม 2552 จนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนด ค่าทนายความ 8,000 บาท ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 2 พิจารณาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงิน 113,900 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันฟ้อง (วันที่ 19 สิงหาคม 2554) เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จ โจทก์ไม่แก้อุทธรณ์จึงไม่กำหนดค่าทนายความชั้นอุทธรณ์ให้นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกาศาลฎีกาแผนกคดีพาณิชย์และเศรษฐกิจวินิจฉัยว่า คดีนี้ทุนทรัพย์ที่พิพาทกันในชั้นฎีกาไม่เกินสอง

แสนบาท ต้องห้ามฎีกาในข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 248 (เดิม) จำเลยฎีกาทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย แต่จำเลยไม่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาในข้อเท็จจริง คดีในชั้นฎีกาคงต้องวินิจฉัยเฉพาะปัญหาข้อกฎหมาย โดยศาลฎีกาจำต้องถือข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 ได้วินิจฉัยจากพยานหลักฐานในสำนวนตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 238 ประกอบมาตรา 247 (เดิม) ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค 2 พึงข้อเท็จจริงว่าโจทก์เป็นผู้ครอบครองรถยนต์หมายเลขทะเบียน บธ 9476 ฉะเชิงเทรา โดยโจทก์ให้นายประสงค์ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์คันดังกล่าวกับธนาคารธนชาติ จำกัด (มหาชน) แทนโจทก์ ซึ่งเป็นตัวการที่ไม่เปิดเผยชื่อ ในวันเวลาเกิดเหตุตามฟ้อง นายชาญ ขัชรยนต์หมายเลขทะเบียน บธ 3511 ฉะเชิงเทรา ที่เอาประกันภัยไว้กับจำเลยเดี่ยวชนรถยนต์หมายเลขทะเบียน บธ 9476 ฉะเชิงเทรา ที่โจทก์เป็นผู้ชำบอบัติเหตุดังกล่าวเกิดจากความประมาทของนายชาญฝ่ายเดียวที่ชำบอบล้าเข้าไปในช่องเดินรถของโจทก์ นายชาญ ผู้ชำบอบรถยนต์ที่จำเลยเป็นผู้รับประกันภัยทำละเมิดต่อโจทก์ จำเลยในฐานะผู้รับประกันภัยจำต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายให้แก่โจทก์เป็นค่าซ่อมรถ 93,900 บาท และค่าเสื่อมราคา 20,000 บาท คดีมีปัญหาที่ต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อแรกว่า คำฟ้องโจทก์เคลือบคลุมหรือไม่ เห็นว่า โจทก์บรรยายฟ้องกล่าวอ้างว่า จำเลยเป็นผู้รับประกันภัยรถยนต์หมายเลขทะเบียน บธ 3511 ฉะเชิงเทรา ซึ่งนายชาญ ผู้เป็นเจ้าของเอาประกันภัยไว้กับจำเลย ในระหว่างอายุสัญญาประกันภัยนายชาญชำบอบรถยนต์คันดังกล่าวด้วยความประมาท เป็นเหตุให้ชนกับรถยนต์หมายเลขทะเบียน บธ 9476 ฉะเชิงเทรา ของโจทก์ซึ่งโจทก์เป็นผู้ชำบอบได้รับความเสียหาย โจทก์ติดต่อให้จำเลยในฐานะผู้รับประกันภัยรถยนต์ที่นายชาญชำบอบและนายชาญยอมรับว่าเป็นผู้ประมาทรับผิดชอบค่าซ่อมรถยนต์ แต่จำเลยเพิกเฉย จำเลยในฐานะผู้รับประกันภัยจำต้องรับผิดชอบชดเชยค่าเสียหายจากนายชาญผู้กระทำละเมิดต่อโจทก์เป็นผู้เอาประกันภัยไว้กับจำเลยจึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าเสียหายจากการละเมิดให้แก่โจทก์ ตามคำบรรยายฟ้องดังกล่าว โจทก์แสดงโดยแจ้งชัดซึ่งสภาพแห่งข้อหาและข้ออ้างที่อาศัยเป็นหลักแห่งข้อหาในการขอบังคับให้จำเลยชดเชยค่าเสียหายให้แก่โจทก์ ในฐานะที่จำเลยเป็นผู้รับประกันภัยจำต้องรับผิดชอบในการกระทำละเมิดของนายชาญที่เกิดมาจากการชำบอบรถยนต์คันที่จำเลยรับประกันภัย อีกทั้งตามสำเนารายการกรมธรรม์ประกันภัยเอกสารท้ายคำฟ้องซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของคำฟ้องก็สนับสนุนข้ออ้างที่โจทก์บรรยายฟ้องให้เห็นเป็นประจักษ์ เช่นนี้ คำฟ้องโจทก์จึงชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา 172 วรรคสอง แล้วที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยว่าคำฟ้องโจทก์ไม่เคลือบคลumnั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อต่อไปว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า โจทก์อยู่ในฐานะตัวการไม่เปิดเผยชื่อที่ให้นายประสงค์ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์หมายเลขทะเบียน บธ 9476 ฉะเชิงเทรา แทน เมื่อได้ความว่า หลังเกิดเหตุโจทก์เรียกร้องให้จำเลยรับผิดชอบค่าซ่อมรถยนต์ให้แก่โจทก์จนมีการร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ.2535 และในการฟ้องคดีนี้โจทก์บรรยายคำฟ้องว่า โจทก์เป็นผู้ครอบครองรถยนต์หมายเลขทะเบียน บธ 9476 ฉะเชิงเทรา โดยโจทก์ให้นายประสงค์ทำสัญญาเช่าซื้อแทน ซึ่งโจทก์เป็นผู้ชำระเงินดาวน์และเป็นผู้ผ่อนชำระค่าเช่าซื้อ ดังนี้ ถือได้ว่าโจทก์เป็นตัวการไม่เปิดเผยชื่อได้แสดงตนแล้ว จึงมิได้เป็นดังที่จำเลยฎีกาว่า โจทก์ไม่เคยแสดงตนและเข้ารับประโยชน์ตามสัญญาเช่าซื้อ และกรณีตัวการที่ไม่เปิดเผยชื่อเช่นโจทก์ก็ไม่อยู่ในบังคับที่ต้องตั้งตัวแทนเป็นหนังสือตามบทบัญญัติประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 798 ตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 2 วินิจฉัยแสดงเหตุผลไว้โดยชัดแจ้งแล้ว ซึ่งศาลฎีกาเห็นพ้องด้วยโจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง ฎีกาของ

จำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยข้อสุดท้ายว่า ฟ้องโจทก์คดีนี้เป็นฟ้อง
ซ้อนกับคดีที่นายประสงค์ฟ้องจำเลยหรือไม่ เห็นว่า ตามคดีหมายเลขแดงที่ 337/2554 ของ
ศาลชั้นต้น นายประสงค์เป็นโจทก์ฟ้องนายชาญและจำเลยคดีนี้เป็นจำเลยที่ 1 และที่ 2 ตามลำดับ
แม้คดีดังกล่าวเป็นเรื่องละเมิดและประกันภัยมูลกรณีเดียวกับคดีนี้ก็ตาม แต่โจทก์ดำเนินคดี
ดังกล่าวในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากนายประสงค์เมื่อโจทก์มาฟ้องเป็นคดีนี้ โจทก์กล่าวอ้างว่าตน
เป็นผู้ครอบครองรถยนต์ที่ได้รับความเสียหายโดยให้นายประสงค์ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์แทน
โจทก์จึงฟ้องคดีนี้ในฐานะส่วนตัว ต่างจากคดีเดิมที่โจทก์เป็นผู้รับมอบอำนาจ โจทก์คดีนี้จึงมิใช่
โจทก์คนเดียวกันกับโจทก์ในคดีหมายเลขแดงที่ 337/2554 ของศาลชั้นต้น ฟ้องโจทก์คดีนี้ได้
เป็นฟ้องซ้อนกับคดีดังกล่าวไม่ ส่วนที่จำเลยฎีกาในทำนองว่า หากจำเลยในคดีนี้ซึ่งเป็นจำเลยที่ 2
ในคดีเดิมใช้สิทธิฎีกาคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ที่อนุญาตให้โจทก์ถอนฟ้องคดีเดิม แล้ว
ศาลฎีกาพิพากษากลับให้ศาลชั้นต้นดำเนินกระบวนการพิจารณาสืบพยานโจทก์และจำเลยแล้วให้
วินิจฉัยใหม่ มีผลเท่ากับจำเลยถูกเรียกค่าเสียหายในค่าซ่อมรถอันเป็นหนี้เดียวกันทั้งสองคดี ซึ่ง
ขัดต่อความเป็นธรรมนั้น ข้อเท็จจริงปรากฏต่อศาลฎีกาว่า จำเลยคดีนี้ซึ่งเป็นจำเลยที่ 2 ในคดี
หมายเลขแดงที่ 337/2554 ของศาลชั้นต้น มิได้ยื่นฎีกาคัดค้านคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 2 ที่
อนุญาตให้โจทก์ในคดีดังกล่าวถอนฟ้อง ดังนั้น คดีเรื่องเดิมจึงยุติไปด้วยการถอนฟ้องของโจทก์แล้ว
กรณีหาได้มีการดำเนินคดีต่อจำเลยในหนี้เดียวกันทั้งสองคดีไม่ ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นอีก
เช่นกัน พิพากษายืน ให้จำเลยใช้ค่าทนายความชั้นฎีกา 2,000 บาท แทนโจทก์

องค์คณะ

พิรศักดิ์ ไวกาสี · เกษม เกษมปัญญา · ประสิทธิ์ สนามชวด

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/774/2559>